

ת"פ 54134/05/18 - מדינת ישראל נגד נאדיר אבו לבן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54134-05-18 מדינת ישראל נ' אבו לבן(עציר)
תיק חיצוני:

בפני המאשימה
כבוד השופט הישאר אבו שחאדה
מדינת ישראל באמצעות לשכת התביעות רמלה ע"י עוה"ד
נטליה אוסטרובסקי
נגד
הנארם
נאדיר אבו לבן
ע"י עוה"ד רעות קורוליק

החלטה

1. כנגד הנארם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו ביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 8.5.18, במסגרת צו חיפוש, הגיעו שוטרים לביתו של הנארם שבתחומי העיר לוד. במהלך החיפוש נמצא שהנארם מחזיק בחדרו בתוך קופסא, זרעים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ-1.210 ק"ג ברוטו וכשהוא מחולק ל-231 שקיות. בנוסף, הנארם החזיק בחדר בבית בזרעים של הסם האמור במשקל נטו של 27.7 גרם כשהוא מחולק ל-6 שקיות.
3. הסתיימה פרשת התביעה והמאשימה הכריזה "אלו עדיו". הנארם טוען "אין להשיב לאשמה" וזאת מכוח סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש] תשמ"ב - 1982.
4. הנארם טוען בתמצית כדלקמן: **ראשית**, החיפוש היה לא חוקי מאחר ולא נערך בפני שני עדים ולכן יש לפסול את הסם שנתפס כראיה מכוח דוקטרינת הפסילה הפסיקתית; **שנית**, אמרות החוץ של הנארם גם הן פסולות; **שלישית**, הזיהוי של המומחית מטעם המשטרה, הגברת דליה חרמון, שמדובר בזרעי קנבוס, הוא זיהוי לא מספיק על מנת להוכיח מעל לכל ספק סביר שאכן מדובר בזרעי קנבוס.
5. כאן המקום להזכיר מושכלות יסוד לגבי הטענה של "אין להשיב לאשמה". ב-ע"פ 5105/02 אבו קישק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.10.02) נקבע כדלקמן:

"ראיות לכאורה על פי סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) תשמ"ב - 1982,

מוגבלות להיבט העיוני של העונש. קיומן מעביר אל הנאשם את נטל הבאת הראיות אך אינו מעביר על שכמו את נטל השכנוע אשר נותר תמיד על התביעה. לנוכח ההשלכה המוגבלת של ראיות לכאורה על הכרעת הדין, נקבע בפסיקה כי די בקיומן של ראיות דלות ובסיסיות, כי משקלן אינו רלוונטי וכי הראיות אינן מאבדות מערכן הלכאורי, גם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה, קיימות ראיות המחלישות או אף סותרות את הראיות הללו.

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

6. כמו כן, ב-בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה פ"ד נב (1) 625, 629-630 (1998) נקבע על ידי כבוד השופט קדמי כדלקמן:

"לעניינה של "ראיה לכאורה" בקשר לטענה של "אין להשיב לאשמה", המבחן הוא מבחן "חיצוני" של ראיות התביעה "על פניהן", בלי לתת את הדעת לשיקולי מהימנות ומשקל, פרט למקרים נדירים, שבהם חוסר המהימנות **זועק** מן הראיה ונטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת ואילו לעניינה של "ראיה מספקת" לביסוסה של הרשעה, עומדים שיקולי מהימנות ומשקל בראש מעייניו של בית המשפט; כאשר על פי טיבו, המדובר במבחן "פנימי" היורד ליכולת לסמוך על הראיות מימצא מרשיע."

(ההדגשות במקור)

7. על כן, על מנת לקבוע האם המאשימה הביאה מספיק ראיות על מנת להעביר את נטל הבאת הראיות אל הנאשם (זאת כמובן להבדיל מנטל השכנוע), די בראיות בסיסיות, גם אם דלות, לכך שהחזיק סם מסוכן מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית. בנוסף, בית המשפט לא נזקק לשאלת המשקל שיש לייחס לראיות התביעה ומבצע רק בדיקה חיצונית של ראיות אלה. הבדיקה הפנימית של הראיות מתבצעת רק בעת כתיבת הכרעת הדין.

8. במקרה שבפניי, המאשימה הביאה את הראיות הבאות, ואשר די בהן על מנת לעמוד בתנאי של "ראיות לכאורה" לכך שהנאשם ביצע עבירה של החזקת סם מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית: ראשית, בעקבות החיפוש שבוצע בביתו של הנאשם, נתפסו הזרעים בחדרו של הנאשם (ראו: ת/1, ת/3, ת/19); שנית, הנאשם הודה בחקירה שהזרעים שייכים לו והוא זה שהזמין אותם מחו"ל והגיעו אליו באמצעות הדואר (ראו: ת/11, ש' 34 - 40; ת/13, ש' 22 - 33); שלישית, קיימת בתיק חוות דעת של הגברת דליה חרמון לפיה לאחר בדיקה ויזואלית של הזרעים, מדובר בזרעים של קנבוס (ראו חוות הדעת של הגברת דליה חרמון, ת/6).

9. טענותיו של הנאשם שאמרות החוץ שלו פסולות ושהחיפוש לא היה חוקי, נוגעות למבחן "**הפנימי**" של הראיות, דבר ששמור לשלב כתיבת הכרעת הדין ולא לשלב הנוכחי של הטענה של "**אין להשיב לאשמה**" שבו בית המשפט בודק את הראיות רק "**על פניהן**" ובאופן "**חיצוני**" בלבד.

10. יתר על כן, מעל לפסקה 29 לסיכומים בכתב שהגיש הנאשם לעניין הטענה "**אין להשיב לאשמה**" נרשמה הכותרת הבאה "**אופן זיהוי הזרעים אינו מוכיח מעל לכל ספק סביר כי מדובר בזרעי קנאביס**".

11. יוזכר, בשלב זה שבו מועלית הטענה של "**אין להשיב לאשמה**", יש לבדוק האם חוות הדעת של הגברת דליה חרמון עומדת בדרישה של "**ראיות לכאורה**", קרי שבאופן לכאורי חוות הדעת מלמדת שהזרעים הם זרעי קנבוס. בשלב זה, אין צורך להראות שמדובר בראייה בעוצמה כה גבוהה שתאפשר קביעה מעל לכל ספק סביר שאכן מדובר בסם מסוכן מסוג קנבוס.

12. בנוסף, טענותיו של הנאשם כנגד חוות הדעת של הגב' דליה חרמון, נוגעות לשאלת המשקל שיש לייחס לאותה חוות דעת. כאמור, בעת הדיון בטענה של "**אין להשיב לאשמה**", בית המשפט לא בוחן את משקלן של ראיות התביעה.

13. לסיכום, הטענה ש"**אין להשיב לאשמה**", נדחית.

המזכירות תשגר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.